

[Ole Bjørn Kraft.]

det Grundlag, og derfor er det ganske tomme Ord, naar man taler om Samarbejde og Solidaritet i denne Forbindelse.

Men i øvrigt er hele Betragtningen jo ganske forkert. Hvis alle handlede, saaledes som det ærede Medlem vil anbefale det danske Folk at handle, hvis Norge erklærede, at det ikke var i Stand til at bygge noget Forsvar op, hvis Sverige, Holland, Belgien og Luxembourg erklærede det samme, ja, man kunde ogsaa sige, hvis England gjorde det, thi ogsaa for England er der i Øjeblikket utvivlsomt meget store Vanskeligheder — eller hvis England i 1940 efter Dunkerque havde erklæret, at det var en uløselig Opgave at fortsætte med Forsvaret for England, for den britiske Ø, og det var jo for det menneskelige Øje at se en uløselig Opgave —, hvis alle havde den Indstilling, at det er en uløselig Opgave at gøre det, som vi nu engang er sat her i Verden for at gøre, nemlig beskytte de Værdier, som har Betydning for os, kæmpe for det, som er Sandhed og Ret, hvorledes vilde det saa gaa i Verden? Hvorledes vilde det gaa, hvis alle løb fra deres Opgave paa den samme Maade, som det ærede Medlem anbefaler det danske Folk at „løse“ sin Opgave? Resultatet vilde i Løbet af meget kort Tid blive, at det onde, Undertrykkelsen og Tvangen, Ufriheden og Slaveriet, blev herskende ogsaa i de Lande, hvor der i Øjeblikket hersker Frihed og Fred. Man kan ikke med den ene Side af sin Mund tale om at vogte disse Værdier og med den anden Side af sin Mund fornægte de Forudsætninger, som er nødvendige for, at disse Værdier kan blive bevaret.

Sandheden om det radikale Forsvarsprogram er simpelt hen, at dets Endemaal, dets Resultat vil blive, at Danmark i enhver storpolitisk Situation skal kapitulere, som vi kapitulerede den 9. April. Det er et Standpunkt, man kan have. Jeg mener det er et forkert Standpunkt, og jeg vil angribe det til enhver Tid, men det kan være et Standpunkt. Man skal imidlertid ikke forsøge at tilsløre Forholdet ved i samme Aandedræt at give det Udseende af, at dette er Synspunkter, som er i den skarpeste Modstrid med, hvad man vil.

Naar vi nu taler om Solidaritet, Samarbejde i Forsvaret af de smaa Nationer, læser det ærede Medlem da virkelig Historiens Gang saaledes, at de Ofre, der blev bragt af Norge i den Kamp, Norge som en lille svag, uforberedt Nation kæmpede mod Tyskland, og i hvilken Norge blev løbet over Ende, eller den korte Kamp, Holland og Belgien kæmpede, da de blev løbet over

Ende, skønt de paa mange Maader var særdeles godt rustede — tror det ærede Medlem virkelig, at disse Ofre og denne Kamp var forgæves, at den ikke havde Betydning for det endelige Resultat? Jeg tror det modsatte. Jeg tror, at den Indsats, der blev gjort, bidrog til at svække Angriberstaten paa en saadan Maade, at da den skulde løse den sidste og afgørende Opgave, den, der var nødvendig for at Sejren kunde blive vundet, var den ved denne fælles Indsats blevet for svag til at løse den Opgave, som her forestod.

Jeg kan i øvrigt slutte med at sige, at jeg er enig i de Ændringsforslag, som er fremsat, og jeg er enig i den Motivering, som i Dag blev givet af den ærede socialdemokratiske Ordfører, og i de Udtalelser, som den højtærede Forsvarsminister har fremsat. Det er jo ganske klart, naar vi endelig diskutere den nye Forsvarsordning, at den skal, som det er udtalt baade fra Forsvarsministerens og fra det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensens Side, være en Ordning, som tager Hensyn til de Erfaringer, vi har gjort under Krigen, og de særlige Forhold, som hersker her i Landet, vore særlige geografiske, befolkningsmæssige og økonomiske Forhold. Men det burde den danske Forsvarsordning altid gøre. Den har ikke altid gjort det. Det er ikke noget nyt Standpunkt for Det konservative Folkeparti. Det har vi gentagne Gange udtalt herfra, og vi har ogsaa udtalt det i de Betænkninger, som vi har afgivet gennem Tiderne, og hvor vi netop har ønsket, at man saa fordomsfrit paa Tingene.

Jeg er taknemmelig for den højtærede Forsvarsministers Udtalelser i denne Henseende, jeg er enig med ham, og jeg haaber, naar vi gaar ind i Forhandlingerne om den nye Forsvarsordning, at vi da virkelig vil søge at løse den paa Basis af den Virkelighed, som nu eksisterer. Naturligvis maa Forsvarsordningen ogsaa tage Hensyn til vore sociale og økonomiske Forhold. Jeg tror ikke, der er noget Parti her, som mener, vi skal bygge en Forsvarsordning op, der medfører, at Landet i økonomisk og social Henseende bryder sammen, som lægger saadanne Byrder paa Befolkningen, at det, der er Basis for hele vor materielle Tilværelse, Produktionen, derigennem bryder sammen. Det er virkelig muligt at løse baade Opgaven at skabe et Forsvar efter vor Evne og samtidig opretholde den sociale Standard, som vi har, paa samme Maade som det har været muligt for Sverige at udbygge det svenske Folkehjem baade forsvarsmæssigt og socialt.

Jeg haaber, naar nu denne Ordning er gennemført, at man saa fra Ministerens og fra Ministeriernes Side hurtigst muligt vil